

اثربخشی درمان فراشناختی (MCT) بر درآمیختگی افکار و کیفیت زندگی سالمندان مبتلا به افسردگی

در شهرستان کرمانشاه در سال ۱۳۹۸

زهرا قربانی

کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، نویسنده مسئول

چکیده

این پژوهش با هدف اثربخشی درمان فراشناختی (MCT) بر درآمیختگی افکار و کیفیت زندگی سالمندان مبتلا به افسردگی در شهرستان کرمانشاه در سال ۱۳۹۸ صورت گرفت. طرح پژوهش حاضر مداخله ای نیمه تجربی و از نوع پیش آزمون-پس آزمون با گروه گواه بود. در این پژوهش جهت تعیین حجم نمونه از دو موسسه توانبخشی و نگهداری سالمندان شهر کرمانشاه استفاده شد، تعداد سالمندان نگهداری شونده در این مراکز ۸۶ نفر شامل ۴۶ زن و ۴۰ مرد بود که پس از تکمیل پرسشنامه افسردگی بک (فرم ۱۳ سوالی) که جهت تشخیص بالینی سالمندان مبتلا به افسردگی استفاده شده تعداد ۳۰ نفر که دارای بالاترین نمره بودند به عنوان حجم نمونه نهایی انتخاب و در دو گروه (۱۵ نفر آزمایش و ۱۵ نفر گواه) قرار داده شدند و سپس ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه کیفیت زندگی سالمندان (دیگو، ۲۰۰۸) و پرسشنامه درآمیختگی افکار (ولز، ۲۰۰۰) بین هر دو گروه توزیع و داده ها ثبت شد، سپس گروه آزمایش تحت مداخلات درمان با استفاده از پروتکل درمان فراشناختی (MCT) (ولز، ۲۰۰۹) در ۱۴ جلسه ۹۰ دقیقه ای بصورت گروهی قرار گرفتند و پس از اتمام جلسات درمان مجدداً ابزارهای پژوهش بین هر دو گروه توزیع و مجدداً داده ها ثبت شد، در نهایت از طریق روش آماری آزمون کواریانس چند متغیره داده های بدست آمده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج پژوهش نشان داد که درمان فراشناختی بر درآمیختگی افکار و کیفیت زندگی سالمندان مبتلا به افسردگی موثر بوده است و باعث کاهش درآمیختگی و افسردگی و افزایش کیفیت زندگی آنان شده است.

واژه های کلیدی: درمان فراشناختی، درآمیختگی افکار، کیفیت زندگی، سالمندان، MCT.